

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő iroda:
Budapest, IV. himzö-utca 7. sz.

hová a lap szállami részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadjatnak el.

Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himzö-utca 7. sz.

hová az előfizetési pénsek küldendők.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre 90.—
Félévre 50.—
Negyedévre 30.—
Egy hónapra 10.—
Egy órára 1.80

Egy szám 7 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petisor egy-
szeri hirdetés 12 kr., többször 10 kr.
Bármelyik minden hirdetésért ka-
lta 30 kr.
Nyitlittér: öt hasábos sor 80 krajczár.

A béke hírek.

A bécsi kormánytól felhivatalos lap, melyet tudvaleg az első betűtől az utolsóig muszka szellem leng át, egy párisi levelet közöl a diplomatai helyzetéről. A legnevezetesebb mozzanat benne az, hogy a sorok között eléggé érthetőleg megerősít az angol kabinet által Szent-Pétervárról érkező kímélésre tett lépéseket. E lépések, a melyek által a st.-jamesi kabinet határozottan kívánt szabni az orosz fejtörést, mert ebből származtak az Európát meglepetésszerűleg előzött béke hírek.

Anglia ugyanis értésére adta Derby jegyzéke által Oroszországnak, hogy vannak pontok, a melyen túl a muszka hadviselés Anglia érdekeibe ütököznék, s természetesen Nagy-Britannia kormányától a nemzetnek tartozó felelősségnél fogva, kellemetlen kötelességek teljesítését követelné. Ezen nyilatkozat teljesítése Oroszországnak harci kedvét, s így eredet világára a békéről szóló hírek, a melyek a mint keltek, úgy nyomban meg is lőnek cázfólya, kevés volt bennök a komolyság, s mi nem is igen rekedtünk rá, mert azon helyzetben vagyunk, hogy Konstantinápolyból megbízható alakban veszünk a híreket, itt pedig egy pillanatig sem voltak tévedésben, hogy az egész megint csak orosz részről inscenizozott szemfényvesztés azon időtartamra, míg Anglia jegyzékére a Szent-Pétervártól divatos körülményekkel és hazudozásokkal megnyugvást gerjesztenek.

S csakugyan Szent-Pétervártól találtak módot az angol kabinet előleges megnyugtására. Ezt látszik bizonyítani sok egyben kívül azon körülmény is, hogy Anglia megint esendesebben viseli magát, s bizonyos odaadással tekint a Balkán félszigeten készülő események elé.

A Souvalov által Londonba viendő jegyzék képezi-e az anyagot, Anglia újabb magatartásának békülékenyebb volta; vagy pedig a csend csupán a vihart megelőző nyugalom érdekében bír: azt természetesen nehéz még a diplomácia értesültebb műhelyeiben is kiokoskodni.

Bár miként gondolunk azonban Anglia mostani megtartása felől; s bármily legyen az, a mivel Oroszország a st.-jamesi kabinet érdekpontjainak és érdekvonalaik biztonságát szóval garantirozni szeretett: azt soha sem szabad szem elől évesztünk, hogy Nagy-Britannia, minden vonakodása dacára, bele fog az oro z győzelmei által sodortatni oly aktióba, a melynek következménye vagy gyors békekötés, vagy háború lesz közte és Oroszország között.

A est folyamán kaptunk erre nézve Konstantinápolyból egy táviratot, a melyből kiviláglik, hogy Anglia igenis a Dunán való átkelés után oly veszélyzetnek fogja tartani érdekeit, a mely parancsoló szükségé

fogja tenni a békekötési aktió megindítását Szó sincs róla, hogy az orosz hadak átkelése egyetlen egy komolyabb jellegű esata megnyerése után Konstantinápolyt fogja fenyegetni. Nem mondjuk ezzel, hogy az átkelés az orosz hadak legyőztek minden akadályt és a Balkán hegyláncolat fölött repülhetnek a török birodalom fővárosába. De mondjuk azt, hogy az átkelés egy-két nevezetes útkezet megnyerése után nagyon közel viszi Oroszországot vágyai legnagyobbikához, az Európa birtoklásának kulcsát képező Konstantinápolyhoz.

Es ez aztán megmagyaráz mindent. A Duna átlépésével kezd érteve lenni a vonal, mely azon ponton hoz vezet, a hol okvetlenül összeütököznék áll be Angolország gyapuzsákaival, tehát azon érdekekkel, a melyeket minden brit kormány megvédeni kötelességének tart. A filantropikus, eszményi, szabadsági törekvések Angolország előtt nem nyomnak a latban, mert nem képeznek számokat főkönyvében; de a brit érdekeket mindenek fölött és krajezáróban elszámolva hordozza szívén. Erősebben pedig alig érinthető a brit érdekeket csapás, mint Konstantinápoly veszélyben forgása által.

Ep azért meglehetünk győződve, hogy Anglia rögtön erősebb lépéseket tesz, mielőtt fenyegetve fogja látni az orosz hadak győzelmével a Balkán-félsziget tenger-melléki részeihez kötött érdekeit. A béke megkötésére fog irányulni akkor minden befolyása. A mult hét folytat világá bocsátott béke híre nem is egyéb, mint előpótja a Duna átlépésével Anglia részéről teendő kísérleteknek „beesületes béke” kötésére.

Más kérdés, vajjon a vérszemét kapott Oroszországot ez esetben lehet lesz-e oly könnyen a béke megkötésére megnyerni, mint lehetett Angliát egy választó-jegyzékkel megnyugtani.

Előttünk azonban világos, hogy Oroszország netalán makacs vonakodása és tovább elönmomulása oly confictusra vezetne Angliával, a mely egészen más fordulatot adna a jelenlegi háborúnak.

Igaz, hogy ekkor megmarad a vád, miért kellett ennek ilyen későn történnie, ha előbb kevesebb veszéllyel több eredményt is ellehetett volna érni. De hát ennek a diplomácia a megmondhatója, a mely jelenlegi magatartásával elront mindent, és sem nem elég jókor kel fel. A mi különösen Anglia magatartását illeti, az ott egy más ellen tiszalkodó párok keleti politikája, egy részről a habozásnál, más részről az esztelenséggel rendelvül hasonlít azon politikai túsáchoz, a melyeknek következménye amerikai birtokba került Angliának. A közbűnség csak is az, hogy míg az akkori politika az emberiség haladásának szempontjából egy csodás új világ, egy hatalmas democratia megalapítására vezetett, s így örvedetes es-

ményenyé vált eredményeiben; a mostani politika ázsiai birtokba kerülhet, hogy helyébe az amerikai ellenőrtés kényuralom foglalja el, méltó szomorúságra és nagy nyomorára a civilizációban még gyöngé világnak.

Ezen a sorson csak egy erőteljes hadi aktió segíthet, erre azonban a kivenült, bukásnak eléje néző udvarok képtelenek.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter — mint értesülünk — értesíté a fővárosi közönséget, miszerint ismételt fordultak elő esetek, hogy az 1869-ik évben tartott izraelita congressus választási és congressusi költségei fedezésére az országos izraelita alaphoz előlegeztet és később az egyes izraelita választókerületekre kivett öszegeknek a törvényhatósági tisztviselő által behajtott hátralékokból kisebb-nagyobb részletek, mielőtt az említett iskolalapba beszállítottak volna, a kezelő tisztviselők kezén elvesztek, s azok halála, vagy vagyoni bukása esetén fedezet nélkül maradtak. — Nehogy így esetek ismétlődése által az országos izraelita alap még több károsodást szenvedjen, utasítja a fővárosi közönséget, hogy e hátralékokat ezental az adóhivatal által szedesse be.

Az újvidéki „Zastava” belgrádi levelezője szerint Szerbia a mostani háborúban nem marad nyugodtan; a hadsereg reorganizálása s a közszellem a török elleni háború mellett bizonyít, illetőleg a harcra kész meggyintást kívánja. A midőn a többi szláv tartományok a nagy Oroszországgal mellé sorokoznak: Szerbia sem marad hátra, s eddigi missziójáról le nem mondhat. Hiszen a mostani hadjárat célja az összes szlávtság emarepálása.

Oroszország oly fizikai és pénzügyi erő fölélt rendelkezik, hogy nem csak keletnek térképét, hanem a közép Európát is megváltoztathatja. Ezt mind igen jól tudják a belgrádi illetékes körök, s nem félnek Szerbia occupálásától; nincsen tehát ki Szerbia visszatartatja, ha a szerb érdekek a háború elkerülhetlené teszik. Ki állhatja ekkor új Szerbiának? Ausztria-Magyarország nem meri ezt tenni, és nem is teheti; a magyaroktól pedig — ugymond a levelező — még kevésbé várjuk. Törökország korporsójának beszegéséből Szerbiának is jelen kell lennie; egy szöglet is híver abba. Azzal nem igen történik, hogy ezen beszegés a magyarok szívet érjenti e, mely most a Törökország iránti szeretettel nem tud hová lenni. A minnek meg kell történnie — történjék meg; mielőbb — annál jobb A kinek Ázsia a hazája, térjen oda vissza!

Lassan e nagy szóval, mert két vége van a botnak, még pedig a mi kezünkben a vastagabb. Hát ha az mondanók rá, hogy a kit vendéglő fogadunk és ellenségé vált, menjen vissza honnon jött. De hát nem mondjuk, mert mi is ott akarunk lenni Philipinél, s majd meglátjuk csakugyan nem félnek-e azok a magyaroktól, a kiket a czár nyilvános beszédben gyávárnak nevezett.

Mint a „Figaro” egy cikkéből kitűnik, a külföldi államok összes párisi képviselői, annyira bizalmatlanok Mac-Mahon legújabb politikájára iránt, hogy május 16-ika után valamennyien szabadságra akartak menni. E hír teljes hitelt érdeml, miután a „Figaro” a kormány közölnye.

Varsóból írják az „Ostsee-Zig”-nak; A sebesült orosz harcosok javára önkéntes adományok az itteni gyűjtőhely-bizottsághoz igen edő-

ren folytak be a lengyelek általános ellenszeme miatt. Most tehát a tótság iga elrendellett a házról-házra való gyűjtés, melynek mindenesetre szép eredménye lesz, miután mindenki iparkodik mennél nagyobb összeg adományozása által a fel-sőbbség kegyét megnyerni. Azonkívül pedig a városi és egyházi község-k hivatalosn figyelemzette lettek, hogy a közpénztárból szintén adakozzanak a hazafias célra.

Smyrnából írják: „Az önkéntesek ide-özönlése folyvást tart. Kisázsia népességének minden osztályában egy valóban áldozatkész mozgalom látható: nem kell többé a padisahnak vesztőlajog kibontani a hit zászlaját, ott lobog az már jelen a nemzeti lételeért küzdeni kész minden török szívében. És ha a félhold jelvénye alatt keresztények, sőt zsidók is öszszereglenek, mint pd. Magnésziában, Aidinban és Pergamóban, ez csak elismerése, viszonzása ama türelemnek, melyet a török kormány minden különbség nélkül, minden val-lásfelekezeti irányban gyakorolt. Az itteni tekin-télyes katolikus hitközség érseke, Spaccapietra, legközelebb egy Sabri pasa helytartóhoz intézett leveleiben igen dícsérelőleg emlékezett meg erről.”

Az ottoman pénzügyminiszter a kamrában felolvasott exposéjából kitűnik, hogy a kormányt 60 millió lilverre van szüksége. A pénzügyminiszter kijelentette, hogy a külföldi köl-cson iránt az alkudozások még nem fejeztettek be. A kamra a beloldi kölcsön kérdésével foglal-kozik.

Az új görög miniszterium véglegesen ekkép alakult meg: Kanaris elnökség és Hadri, Kununduros bel-, Tripulizis kül-, és Deligi-orsz pénzügyi, Delijaniz közoktatásügyi, Zimbrakakis hadügyi, Zuanisz igazságügyi. — A nép meg van elégedve új kormányával.

A háború.

A czár megérkezett Plojestibe, mi kétségkívül nagy fordulatot jelez az orosz dunai hadsereg működésében. Készen le-hetünk rá, hogy a dunai harcztérrel ezental az eddigieknél nagyobb és meszezbhathó eseményekről érkezen hírek.

Itt van öszzpontosítva az egész orosz hadsereg nagyobbik része, ide van fektetve a hadviselés sulypontja, s e harcztéren fog elődni az orosz-török háború sorsa. Ezért jött ide a czár. A létért öntudatosan küzdő török hadsereg ellen még nem képes a győzelmet biztosítani csupán az orosz hadsereg sokkal nagyobb száma. Most midőn e háború az orosz birodalomra is végzetes kimeneteli lehet, az orosz hadsereghez is szükséges valami lelkesedésfél önteni, s ez azon tudat lesz, hogy most a czár vezérlete alatt harcol. Nemsokára meglátjuk, mire képesíthet az ilyen lelkesedést, mely a törököt annyiban különbözik, mint a hold fénye a napétól. A czár megérkezése hadseregéhez kétségkívül a támadás közelebb leendő megkezdődését jelenti, mert ezt az idő előrehaladottsága miatt már nem lehet tovább késleltetni.

Oroszország már egyengeti is az utját a támadásnak a hatalmának, kivált Angliánál, ismételtlen hangsulyozva, hogy nincs föglalási szándéka, s a támadás első sikere után kész békét kötni s farsadsági díjjal nem követelend egyébét, csak (!) a török hajóhadat.

Befejezés.

Kévsz mondanivalónk van. Az utolsó Bebek ott nyugszik szép leánya és boldogtalan fia közt. Száz moszárügy-lovás kísérte sírjába.

A visszatérő Bebeknek a ravatalon talált fér-jét, kit egészségesen hagyott el s kinek még csak betegségeről sem volt értesítve.

Patócz Zsófia erős lelki nő volt, de ezen iszonyu csapást nem bírta ki. Vejei eszméletlenül vitték el a ravatalól Szilagy-Somlyóra.

Hetekig a halálhírvivődt az özvegy, míg végre az idő segítségére jött, erős lelke, vallásos szíve visszatért az egysültn.

A gyász színhelyéről Erdélybe-Küküllő vára vitte veje Báthori István, itt élte át özvegye gyászvejét.

Vannak veszteségek, melyekre az idő nem hoz gyógyírt, melyek örökre vérzenek; mint a nyitott seb, olyan volt az özvegyi fájdalom, mely nem hegedt be soha. Mindemllett az ő vérző sebére is szelidítő hatással volt az idő, mely ha meztagsada töle a boldogságot, adott helyette nyugalmat és szomoró sorsával való kibékülést. A val-fél vigasztalás és a jövő élet reménye tartották fel az iszonyu csapás sulya alatt, mely egyszerre férjétől és leányától fosztotta meg.

Híven szeretett leánya boldogságában bor-zasztó vesztségéről — némileg kárpótolta volt a sorsotl.

Népes családja tisztelete és rajongó szeretete környezte egész életében a nemes szívű matródnát, ki az özvegyi fejtőköt s gyászruháját soha sem tette le.

Küküllő várbán halt meg 16 évi özvegyi gyászja után s ott temettetett el. Veje Báthori egy márvány követ emeltetett sírjára, mely a mint a krónikáiban látom, még most is megvan.

Legkisebb leánya Judith Kendy Istvánhoz zasságát, így megérté ennek is boldog há-záját, megérté unokája Báthori Gábor erdélyi fejédelem születését, ki a két Magyarhon legszebb férjele lón idővel, s kinek csak a szerencse hiány-zott, hogy Erdély egyik legjelesebb fejédelme legyen. Mindenesetre róla is el lehet mondani, hogy jobb volt, mint hira, és hogy az erdélyi fejédelmek közt a hazánál szászoktól ősmerte ki legjobban s ő bánt velük érdemök szerint.

Balay Kálmán Kővárvidéken és Szathmárme-

S úgy látszik, mintha ebbeli fárado-zásainak csakugyan volna eredménye; leg-alább azt beszéljük, hogy Anglia és Orosz-ország közt, ha nem is teljes egyetértés; de bizonyos közeledés tapasztalható, s ezt Suvaloff londoni állomására való visszaté-re is bizonyítaná.

Ez nem teljes bizonyíték. Az angol-orosz barátságunk majd az lesz a hévné-rője, ha az orosz hadsereg a Dunán át-kelt, s ha a török hadsereg itt sem több sikerrel fog harcolni, mint Ázsiában.

Az angol-orosz barátságára egyébiránt fog tán némi gyöngye fényt deríteni azon válasz, melyet az angol kormány andad Hartington interpellációjára. Hartington ugyanis tegnap az alsóházban az iránt je-lentett be mára interpellációt, hogy az an-gol kormány, midőn Oroszországgal azon szándékát közölte, hogy a hadviselő felek közönséges jogainak gyakorlatát Egyiptom-mal szemben ellenezni fogná, tet-e olyan intézkedéseket is, hogy a portát és Egypt-omot arra bírja, hogy az öket mint had-viselő feleket megillető jogokat Oroszorszá-ggal szemben korlátozzák, s hogy ne akadá-lyozzák az orosz hajók forgalmát békés czeleokra a csatornán.

Ez interpelláció épen idején tétetett, mert az egyiptomi alkirály értesítette a szultánt, hogy ha a porta az orosz hajók-tól megtagadja az átmenetet a Suez csato-rnán, akkor küldjön török hadihajókat a csatornára, hogy az orosz hajók közleke-dését megakadályozza.

Ha azonban az angol kormány vá-lasza Oroszországnak talán is kedvezni, még ebből nem következtethetünk Angol- és Oroszország jó viszonyát; mert ha Anglia nem fogja engedni, hogy forgalmát a suezi csatornán vízi útkezetek háborgassák, azt egyszerűen csak saját érdekéből teszi.

A dunai harcztéren a szokott módon töltik az időt; egyes helyeken ágyúznak s alkalmilag puszkálnak is. Így például folyó hó 3-unk éjjele a törökök számos bárkán át akartak lézkelni átkelni a Dunán; a román őrszemek azon-ban tüzet adtak, midőn a bárkák már 900 méter-nyire közeledtek hozzájuk. Két bárka elsüllyedt, a többiek visszafordultak.

Ágyuharcz legutóbb Beketnél volt, hol a ro-mánok úteget megtámadták a török monitorok, kárt szenvedtek. Florentinél a törökök új tábor rendeztek be, míg a románok a Vrata magaslatán foglaltak állást.

A Duna vizállása még mindig olyan, hogy a hidpítés rajta a legközelebbi napokban lehetetlen, s így dacára a czár megérkezésének, az átkelés néhány hét előtt nehezen fogják az oroszok meg-kísérteni.

Az orosz hadsereg a legújabb hírek szerint a következő hadállásokat foglal el: A szélső jobb szárnyat a 9. hadtest képezi, főhadiszállása Szla-tina; ehhez csatlakozik a derék had a 8. és 12. hadtestekből; a nyolczadik Bukarestől délnyu-gatra, a 12-ik Bukaresttől délkeletre áll. E nyol-czadik hadtest mellé sorokozik a 11. hadtest a 32. hadosztállyal ötenczében és vidékén s a 11. hadosztály Brailában. A balszárnyon áll a 7. hadtest Galacz, Reni és Izmail vidékén. A 9. had-test mögött a 14., a derékhad mögött a 13. s a

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZAJA.

AZ UTOLSÓ BEBEK.

— Történeti regény.
Írta: **PÉTERY KÁROLY.**
HARMADIK KÖTET.
— 80-dik folytatás és vége. —
Meggemissimilve rogyott le ágyára.
Weselényi új futárú küldött Bekének után; hátra a másikkal valami baja történt az uton. Bokri ezenközben saját felügyeleté alatt sirt ásatott a boldogtalan ifjúnak s este felte a cziki reformát pappal eltemettette.
Nyugodtanak poraid békével szerencsétlen ifjú, nekét az élet kevés örömet nyújtott. Nagyratörő büszke lelked, mintha érezte volna, mily fényes sorsa született.
Bebek egész nap tompa kabáltságban feküdt; éjjel felé megváltozott a helyzet, borzasztó láz dult ereiben. Alig tudta két hü ápolójai ágában viszarantani.
— Bocsássatok! — nyögte fájdalmas hangon — fiam vár réám, nem halljátok, ő szólít, hív magához, nekem mennem kell.
De hátha megcsalt Erős? Nem! nem! Géza anjja tökéletes lépmása, magam csodálkozok, hogy ezen nagy hasonlóság rég fel nem ösmertette velem szerencsétlen fiamat. De az a festett nekény az hazudta, hogy fiam nőmmel együtt meghalt, melyiket higgyem? — de úgy jut eszembe, hogy később ezen hazugságot visszavonta.
Folytonosan fia emlékével tépelődött. Lázá raggal felé nem hogy szünt volna, hanem növekedett, az orvos nem volt képes segíteni.
Ekkor reggel szállították a János Zsigmond tüzérei az ostromágyukat Nagybányáról Dézs felé Erdélybe, épen a kastély alatt vezeték el az ut.
A tüzéparancsnok a mint a kastélyt megpillantotta, megállította a tüzéreket s az azt kísérő huszársapatot.
— Fiúk, álljatok meg! — mond a parancsnok — ne menjünk el fővezérünk lakása alatt, hogy nehány ágyúlövessel meg ne tiszteeljék. Itt 25 ágyulövés s a völgy kimenetelén ismet 25 ágyulövés. Fővezérünk tiszteletére ezt meg kell tennünk!
A tüzérek, kik vezérüket bálványozásig sze-

rették, örömezt engedelmesskedtek. Az első ágyú megszólalt. A tünderőlyvet környező hegyek és bércek számszorosan adták vissza a nagyszerű viszhangot.

Bebek az ágyúzóra felvillanyozva ült fel ággyában s hallgatódózott.

— Egy, kettő, három, — számolta az ágyulövéseket. — Halljátok? üvölt váramat hívja a német, talán ép ezen golyó családóm valamelyik tag-ját találta, úgy tetszik, mintha szivemet szakítottá volna ki. Átkozott legyen még a faja is iradkór-ivadekára, ő ka minden szerencsétlenségemnek.

Beesett areza lázas pirral égett, ideglázában iszonyu kínokat szenvedett.

— Halál a németre! — kiáltott fel paroxizmusában. Folytonosan Svendivel tépelődött; Szádvár ostroma volt felzaklatott fantáziájának tárgya.

— Csak még egy nap tarthassák magokat, — susogta, — csak egy rövid nap, folmentem kedve-seimet s ellenem verében mosom le azon szé-gyent, melylyel a német annyira meggyalázott. Csak még 24 óráig tartssátok magokat! lellem kedvesei!

— Minden késő; — utolsó váramon a német zászlója leng; koldussá lettem — családóm földön-futóvá.

— Miért nem haltam meg börtönömben? mi-ért nem lón sírom a csatater? mennival jobb lett volna családómra nézve.

Lázás szép arcán a boszu és harag lángja égett.

— Lennék csak oly nagy mint a fájdalom, mely bennem ölthatalan lánggal ég. Telet tűznék a nyár s tavasz helyébe, Zugó vihart a bércek ornira. Nap s hold helyett végelelen éjszákát, Örök szélvész a tó ezüst vizére. Vérában fojtam és cindar világot, Meggemissiminek, fút, fát és virágot S elolnék mindent, mindent a mi él!

Ázszelemült lelke önkívületében költői ma-gaságra emelkedett.
Egy óra múlva az ágyuk ujra megszólaltak a völgy déli nyílásánál.
A lázas beteg felkúnykolt, végórájában esz-mélete visszatért, bágyadt, fénytelen szemel Weselényit keresték.
— Itt vagyok bátyám, parancsol valamit?
— Ném megsem érkezett meg?

— Új futárú küldtem, valószínűleg az első valami baj érte.

De tán még jobb így; úgy jut eszembe, ezt mondta szép halálkó angyalom, kedvesem, lelke megöröme pokoli kínom látásánál. — Add át össöm buszu üzenetemet, hogy utolsó pillanatomban is imádot nőre gondoltam, telve szívem halálval és szerelemmel. Csókolja meg helyet-tem angyal szép leányait. — Oh isten — isten!

Ismét elvesztette eszméletét. Iszonyu volt halál-küzdelmét nézni.

— Egy, kettő, három! — Még olvasott, alig halhatóság hörgő kebelén. — Ez a legszebb zene egy halálkó vitéz halotti ágnyánál. Te rendezted ezen dicső zenét kedves öcsém? Köszönet érte. Oh valami felséges harmonia van ezen bimbőlő cherubimok tompa zenéjében. Ifjúságom kedves emlékeit ébreszti fel. Oh köszönöm, — köszönöm.

Weselényinek össe kellett szedni magát, hogy iszonyu fájdalom csukló zokogásba ne törjön ki. Nem volt képes felelni.

— A Nagybányáról Erdélybe visszatérő had-sereg parancsnoka rendezte ezt nagyszógot tiszte-letére, — felelt Bokri megindult hangon.

— Ah! a d-rök Szalacny rendezte ezt, mily szép figyelem! — Ismét szól az ágyú az utolsó Bebek halotti ünnepélye tiszteletére. — En vagyok az utolsó Bebek. — Apám bűnös átka megfogott.

— Nód és gyermekeid ne állják körül halotti ággyadat — barátaid forduljanak el tőled — s a fejedelem, kiért véredet ontod, legyen hátlátan irántad! Az átok borzasztóan betét. Fiam előre ment. Mily szép volt ő, mily hős — a végzet átka dolgozott megrottására. — Mily szép s mily doli termelt! büszke lehetett volna rá egy félvilág hatalmas uralkodója! S ő is meghalt. — Vigyétek el őt, hogy ne lássam e ronskolt alkot. Oh iszonyu az én szenvedésem! Istennem, — istennem!

Meg egyszerű végerőkötéssel felemelkedett ággyában s egyenge hangon hörgöte.

— Fordítsátok meg paizsot, — törtétek össe ezimeremet. — Az utolsó Bebek őseithez költözött, magváli viszi és régi családja nevét, magá-vál viszi imádot családja örömet, boldogságot. Ágyába visszarogott.

— Fájdalmamat családóm előtt le tudtam foj-tani, — mond susogva, — de szívem repsz-tette meg.
Egy mély lélekzétrélet s az utolsó Bebek meg-szűnt élni.

